

af områderne, så skærer man ned i bevillingerne til retterne. Så skærer man ned i bevillingerne til kriminalforsorgen. Hvordan skal alle de sager blive behandlet rettidigt? Hvordan vil man leve op til det der med ikke at møde forbryderne på gaden? Og hvor skal de der forbrydere i øvrigt anbringes? Lidt mere sammenhæng i kriminalpolitikken kunne være rasende interessant.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er helt enig med hr. Mogens Lykketoft i, at der kunne være behov for mere sammenhæng i kriminalpolitikken, ikke mindst sammenhæng mellem det forebyggende arbejde, som skal gøres over en bred bank, og som udføres af kriminalforsorgen, men faktisk også af politiet, som jeg var inde på i mit spørgsmål før. Og så selvfølgelig spørgsmålet om skærpede strafferammer, som hr. Mogens Lykketoft var inde på.

Når det gælder politiets overarbejde, er det jo ikke bare etaten selv, der problematiserer det. Justitsministeren var i samråd for nylig i Retsudvalget og tilkendegav dér, at politiets overarbejdsproblemer svarer til, jeg tror det var 718 årsværk. Det er jo en betragtelig del af politiet, som faktisk skulle sendes på afspadding den dag i dag. Det, som jeg synes kunne være relevant at høre Socialdemokratiets holdning til, er, om det ikke er grotesk, at det er rockerkrige, det er den 11. september, det er EU-topmøde osv., der alene rykker i forhold til politiets budgetter, men ikke det faktum, at man nu over en periode har skubbet et stort overarbejde foran sig også under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har forstået på vores retsordfører, at rigspolitechefen har sagt, at man godt kan håndtere rammerne for det forlig, der nu eksisterer.

Det er klart, at EU-formandskabet jo uden nogen sammenligning vil repræsentere et ganske særligt overarbejdsproblem. Det har vi vidst, selv om jeg må sige, at de sidste tal, som jeg hørte regeringen var nået frem til, dog selv på mig virkede temmelig dramatiske.

Men jeg tror ikke, at det her er det rigtige sted at finbehandle politiets fremtidige mandskab og budgetstørrelse. Men jeg vil gerne igen kvittere for den enighed, der i hvert fald er mellem hr. Sjursen og mig om, at der skal være sammenhæng i retshåndhævelsen, i den forebyggende retspolitik, i indsatsen over for årsagerne til krimi-

nalitet og i en konsekvensindsats mod kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der har været mange spændende takter i hr. Lykketofts tale, især på det internationale område, og jeg synes, at det er vigtigt at få afklaret, i hvilken udstrækning også Socialdemokratiet reelt ønsker at give terrorkampen en anden dimension end den, regeringen står for.

Hvis vi ser på regeringens holdning til kampen imod terrorisme, er den jo et ekko af den amerikanske politik. Det kan jo ikke strækkes længere, end at statsministeren tager til USA, fedter for den amerikanske præsident, lægger sig på maven for den amerikanske præsident, og ellers kommer hjem pavestolt over, at han gør det samme som den amerikanske præsident. Der så jeg sådan set i hr. Lykketofts tale nogle ansatser til en langt mere selvstændig dansk holdning også til kampen imod terrorismen. Men når man ser på de praktiske ting, synes jeg nok, at Socialdemokratiet jo i virkelighedens verden dækker regeringen på dens udenrigspolitik.

Når det drejer sig om den militære indsats, når det drejer sig om indsatsen andre steder, er der i retorikken en forskel i den praktiske udførelse. Vel nok en eller anden forståelse af, at man skal dække regeringen i et eller andet. Kan det virkelig være rigtigt, at det skal fortsætte? Det er mit spørgsmål til hr. Lykketoft.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror, at skillelinjen mellem den amerikanske og måske til en vis grad også den danske regering – og de fleste her i Europa – er, at krigen mod terror selvfølgelig er en militær og politimæssig operation. Det er den, og det har vi stået ved og har taget del i den, og det skal vi gøre.

Men det er også meget mere. Det er også at opbygge en international retsorden, hvor man bekæmper alle de forhold, der gøder jordbunden for fundamentalisme, had og terrorisme, og her synes jeg, den amerikanske regering på en lang række punkter modarbejder en international retsorden. Jeg synes, det må være den danske regerings opgave, især som ledende kraft i EU det næste halve år, at påpege, at det gør USA altså, hvad enten det gælder Kyoto, kontrol med våben, færre våben, kontrol med biologiske vå-